

नेष्टिकः, पुं, (निष्के सर्वे दीनारे तदामारे वा नियुक्तः । निष्क + "तत्र नियुक्तः ।" ४।४। ६६। इति ठक् ।) रूपाध्यायः । इत्यमरः । २। ८। ७ । टङ्कपतिः । पुरुषान्वादिरूपं ऋषितं रजतं रूपां तस्याध्यायः । इति भरतः ॥ (त्रि, निष्केषु क्रौतं निष्कस्य विकारो वा । "क्रौतवत् परिमाणात् ।" ४।२।१५६। इत्यमरदेशात् "असमासे निष्कादिभ्यः ।" ५।१।२०। इति ठक् । निष्कक्रौति । निष्कविकारे ॥)

नेष्टिकः, त्रि, (निष्ठा विद्यतेऽस्तीति । निष्ठा + मत्वर्थोऽयत्क ।) ब्रह्मचर्यं कृत्वा यावज्जीवं "गुरुकुले यो वसति सः । यथा,—
नेष्टिको ब्रह्मचारी च वसेदाचार्यसन्निधौ ।
तद्भावेऽस्य तनये पत्न्यां वैश्वानरेऽपि वा ।
अनेन विधिना देहं साधयेदिति तेन्द्रियः ।
ब्रह्मलोकप्रवाप्नोति न चेह जायते पुनः ॥"
इति गुरुपुराणम् ॥

(यथा, महाभारते । २।२८२।२७।

"श्रतयोजनविकारं न शक्ताः सर्व्वानराः ।

क्रान्तं तोयनिधिं वीरा नैवा बो नेष्टिको मतिः ॥")

नेसर्गिकः, त्रि, (निसर्गादागतः । निसर्ग + ठक् ।)

खाभाविकः । (यथा, रघुः । ५। ३७।

"रूपं तदोजखि तदेव वीर्यं
तदेव नैसर्गिकमुत्तमत्वम् ॥")

यथाच कल्किपुराणे २६ अध्याये ।

"पृच्छामस्वामियं भक्तिः क्व लब्धा परमात्मनः ।

कस्य वा शिषिता राजन् किंवा नैसर्गिको तव ॥"

नेस्त्रिंशिकः, त्रि, (त्रिंशः खड्गः प्रहरण-

मस्य । त्रिंश + "प्रहरणम् ।" ४।४।५७।

इति ठक् ।) खड्गधारी । त्रिंशेन प्रह-

रति यः । तत्पर्यायः । अविद्येतिः २। इत्य-

मरः । २।८।७०० । अविद्येतिः ३। इति

शब्दरत्नावली ॥

नो, अ, (नह + डो ।) नहि । अभावः । इत्य-

मरः । ३।४।११॥ (यथा, अपराधभङ्गन-

स्तोत्रे । ७।

"नो शक्यं स्मार्त्तकर्म प्रतिदिनगहनं प्रत्यवाया-
कुलाख्यम् ॥")

नोघाः, [सु] पुं, (नूयते स्तूयते इति । नु + "नुवो

धुट् च ।" उर्वा ४।२२५। इति अघिः धुट्

च । यदा, नवं दधातीति । नव + धा + अस्तुन् ।

नवशब्दस्य नोभावश्च । इति यास्कः ।) ऋषि-

भेदः । इत्युगादिक्रौवः ॥ (यथा, ऋषिदे । १।

६१।१४।

"उपो वेनस्य जोगुवान ओषिं

सद्यो सुवदीर्याय नोघाः ॥")

नोपस्थाता, [ऋ] त्रि, (न उप समीपे तिष्ठतीति ।

स्था + ठक् ।) दूरस्थः । न उप समीपे तिष्ठति

यः सः ॥ हीनाविशेषः । यथा,—

"अथवादी क्रियादीर्घो नोपस्थाता निरुत्तरः ।

आकृतप्रपलायी च हीनः पञ्चविधः स्तुतः ॥"

इति मिताचारायां अथहारमाहिका ॥

नौः, स्त्री, (शुद्यतेऽनयेति । शुद् प्रेरणे + "खाशु-
दिभ्यां डौः ।" उर्वा २। ६४। इति डौः ।)
नौका । इत्यमरः । १। १०। १०० । यथा, महा-
भारते । १। १५०। ४—५।

"ततः स प्रेषितो विद्वान् विदुरेण नरकदा ।

पार्थानां दर्शयामास मनोमावृतगामिनीम् ॥

सर्व्ववातसहं नावं यन्नयुक्तां पताकिनीम् ।

श्रिवे भागीरथीतीरे भरेऽत्रिंशन्निभिः कृताम् ॥"

एतेन यन्नवाहिता नौका प्रतीयते । कबेर

नौका इति इष्टिम्नोत् इति च यस्याः प्रसिद्धिः ॥

नौका, स्त्री, (नौरेव । नौ + स्थाङ् कन् ।) नद्यादि-

चनरन्वार्थकाष्ठादिनिर्मितयानविशेषः । वारि-

रथः । इति त्रिकाशेषः । तत्पर्यायः । नौः २

तरिका ३ तरणिः ४ तरणी ५ तरिः ६ तरी ७

तरणी ८ तरकः ९ पादाग्नित्वा १० उत्तुम्बा ११

होडः १२ वायूः १३ वास्मटः १४ वडिन्नम् १५

पोतः १६ इति शब्दरत्नावली । वहनम् १७।

इति जटाधरः ॥ * ॥

अथ निष्पद्यानोद्देशः ।

"नौकाद्यं निष्पदं यानं तस्य लक्षणमुच्यते ।

अन्वादिक्तानु यद्यानं स्थले सर्व्वं प्रतिष्ठितम् ॥

जले नौकेव यानं स्यादस्तस्य यन्नतो वहेत् ॥"

अथ कालः ।

"सुवारदेलातिथिचन्द्रयोगे

चरे विलम्बे मकरादिषट्के ।

ऋक्षेऽन्यसप्तत्यतिरेकतोऽन्ये

वदन्ति नौकाघटनादि कर्म्म ॥ * ॥

अन्धिराशुसुधानिधिपूर्वा-

मिन्नधनाशुतमे शुभलमे ।

तारकयोगतिथौऽद्विषुडौ

नौगमनं शुभदं शुभवारे ॥" * ॥

"दृचायुर्व्वेदमदिता दृचजातिश्चतुर्व्विधा ।

समासेनैव गदितं तेषां काष्ठं चतुर्व्विधम् ॥"

तद्यथा,—

"लघु यत् कोमलं काष्ठं सुषटं ब्रह्मजाति तत् ।

दृढाङ्गं लघु यत् कालमघटं च ब्रह्मजाति तत् ॥

कोमलं गुरु यत् काष्ठं वैश्याजाति तदुच्यते ।

दृढाङ्गं गुरु यत् काष्ठं शूद्रजाति तदुच्यते ॥

लक्षणाद्वययोगेन दिजातिः काष्ठसंग्रहः ॥

चत्त्रिकाष्टैर्घटिता भोजमते सुखसम्पदं नौका

अन्ये लघुभिः सुदृष्टेऽन्विदधति जलदुष्यदे

नौकाम् ॥

विभिन्नजातिद्वयकाष्ठजाता

न श्रेयसे नापि सुखाय नौका ।

नैवा चिरं तिष्ठति पच्यते च

विभिद्यते वारिणि मज्जते च ॥

न सिन्धुगाढार्हति लौहवन्धं

तस्मोऽहकान्तेऽर्हियते हि लौहम् ।

विपद्यते तेन जलेषु नौका

गुणैर्न बन्धं निजगाद भोजः ॥"

अथ लक्षणानि ।

"सामान्यश्च विशेषश्च नौकाया लक्षणद्वयम् ॥"

अत्र सामान्यम् ।

"राजहस्तमितायामा तत्पादपरिबाहिनी ।

ठावदेवोन्नता नौका च्छेति गदिता बुधेः ।

अतः सार्द्धमितायामा तद्दृष्टपरिबाहिनी ।

त्रिभागोऽस्थिता नौका मध्यमेति प्रचक्षते ॥

चुद्राथ मध्यमा भीमा चपला पटलाभया ।

दीर्घा पञ्चष्टुटा चैव गर्भरा मन्थरा तथा ॥

नौकादशकमित्यक्तं राजहस्तैरनुक्रमम् ।

एकैकदृष्टैः सार्द्धं च विजानीयात् इयं इयम् ॥

उन्नतिश्च प्रवीणा च हस्तादूर्ध्वश्रमिता ।

अत्र भीमाभया चैव गर्भरा चाशुभ्रदा ॥

मन्थरापरतो यास्तु तास्वामेवानुधौ गतिः ।

तासां गुणस्तु संक्षेपात् दृष्टता च प्रकीर्णता ॥"

अथ विशेषः ।

"दीर्घा चैवोन्नता चैति विशेषे द्विविधा भिदा ॥"

तत्र दीर्घा यथा,—

"राजहस्तद्वयायामा अर्धाश्रपरिबाहिनी ।

नौकेयं दीर्घिका नाम दशाङ्गोन्नतापि च ॥

दीर्घिका तरबिर्वाला गत्वरा गामिनी तरिः ।

जङ्गला भाविनी चैव धारिणी वेगिनी तथा ॥

राजहस्तैकैकदृष्ट्या नौकानामानि वै दृश ॥

उन्नतिः परिबाहश्च दशाष्टश्रमितौ क्रमात् ॥

अत्र लोला गामिनी च भाविनी दुःखदा भवेत् ॥

लोलाया सावमारब्ध यावद्भवति गत्वरा ॥

लोलायाः फलमाघते एवं सर्व्वानु निर्णयः ।

वेगिन्याः परतो या तु सा शिवायोत्तरा यथा ॥"

भोजोऽपि ।

"नौकादीर्घं यथेष्टं स्यात्तत्रतानि विवर्णयेत् ॥

हस्तसंख्या परिबाह्या वसुदेव्यहोत्तरे ॥

षट्पत्तरमिता नौका कुलं इति बलं धनम् ।

नवतेरुत्तरे यापि या चत्वारिंशत्तः परा ।

एतेन चत्वारिंशत्विषष्टिगवतिसंख्या तत्परतो-

ऽपि ।

यावदपरदृष्टकं तावदेव तत्फलमिति ॥"

इति दीर्घा ।

अधोन्नता ।

"राजहस्तद्वयमिता तावत् प्रवरयोन्नता ।

इत्यन्धाभिधा नौका क्षिमाय पृथिवीसुताम् ॥

ऊर्ध्वानूर्धा सर्व्वसुखी गर्भिणी मन्थरा तथा ।

राजहस्तैकैकदृष्ट्या नाम पञ्चत्रयं भवेत् ॥

अथानूर्धा गर्भिणी च निन्दितं नामयुष्मिकम् ॥

मन्थरायाः परा यास्तु ताः शुभाय यथोद्भवम् ॥"

भोजोऽपि ।

"बाह्यायुत्तरतो मानं नौकानामशुभं वहेत् ॥

पञ्चाशद्दूर्धाङ्गलां धननाशं त्रयोऽर्द्धतः ॥"

इत्युन्नता ॥ * ॥

"धास्वादीगमतो वस्त्रं निर्णयं तरिसंश्रयम् ।

कनकं रजतं ताम्रं त्रितयं वा यथाक्रमम् ॥

ब्रह्मादिभिः परिग्राह्य नौकापित्रयकर्मैस्त्रि ।

चतुःश्रेष्ठा त्रिंशद्भाभा द्विश्रेष्ठा चैकदृष्टिणी ।

द्विस्तरक्तापीतनीजवर्णाद्व्याद्वयाक्रमम् ।

श्रेष्ठरी मदिषो नागी द्विस्तरौ यात्र एव च ॥